ŠTÍTINSKÝ ZPRAVODAJ

č. 3/2023 www.stitina.cz

42. ročník Posvícenského hasiče

Na snímku Spolek skvělých mužů na letošním 42. ročníku Posvícenského hasiče.

Z činnosti zastupitelstva obce Štítina

V měsíci srpnu 2023 byla dokončena výměna sportovní podlahy v tělocvičně základní školy. Realizaci na základě nejnižší cenové nabídky zajistila firma DOR-SPORT s.r.o. Obec Štítina získala od Národní sportovní agentury dotaci ve výši **1 912 435 Kč**, zbývající část ve výši **478 109,22 Kč** byla pokryta z obecního rozpočtu.

Obec Štítina předložila žádost o dotaci k projektu Výstavba víceúčelového hřiště u základní školy v rámci specifické výzvy Národní sportovní agentury: Regiony SK/TJ 2023 v programu regionální sportovní infrastruktury 2020 – 2025. V případě úspěšně získané dotace a přistoupení k realizaci bude projekt spolufinancován z obecního rozpočtu v min. výši **30 %** z celkových prokazatelně vynaložených nákladů projektu.

Nově dokončená podlaha tělocvičny.

Informace ke kanalizaci

Projekt Kanalizace je nyní ve stavu obdržených souhlasných stanovisek všech dotčených úřadů a projekt se předává na Stavební úřad v Opavě k získání územního rozhodnutí.

Upozornění

Z důvodu blížící se zimy a možného odklízení sněhu žádáme řidiče, aby neparkovali vozidla na komunikacích, chodnících a zelených pásech.

Rekonstrukce ul. Havlíčkova II. etapa.

V první polovině října letošního roku proběhla realizace prodloužení a **obnovy vodovodu** na ulici Havlíčkova s přípravou na propojení koncové zástavby a přepojení stávajících tří nemovitostí. Tuto realizaci prováděla dle nejlevnější CN společnost Skatyl spol. s.r.o. Ostrava-Muglinov v celkové hodnotě za realizaci vodovodního řádu ve výši 248 tis. bez DPH a provedení přípojek k jednotlivým RD v hodnotě **124 tis. Kč** bez DPH. Jedná se o první z realizací, které předcházejí kompletní rekonstrukci ul. Havlíčkova II. etapa, na jejíž realizaci obec požádala MMR o dotaci. V příštím roce bude následovat realizace zkapacitnění nevyhovujícího propustku a přeložka plynovodu. Dalším krokem pak bude následovat rekonstrukce, respektive zbudování finální vozovky, která by měla nahradit stávající panelovou cestu.

Rekonstrukce ul. Havlíčková II Etapa.

starosta - Ing. Radek Malohlava

Blesková povodeň zasáhla Štítinu

Velmi silné bouřky s přívalovými srážkami nad **30 mm za půl hodiny**, které se prohnaly ve dne **13. 9. 2023** přes Moravu a Slezsko se nevyhnuly ani obci Štítině. Srážková voda přívalových dešťů v širokém okolí napáchala nemalé škody. Ve Štítině blesková povodeň v noci okolo desáté hodiny večerní zasáhla mj. část obce na ulici Palackého a Havlíčkova. Přívalová vlna přišla z polí katastru Mokrých Lazců a vedle vody samotné splavila z čerstvě sklizeného pole i několik tun bahna.

K pomoci v postižené oblasti byli přizváni členové SDH Štítina, kteří neprodleně po opadnutí přívalové vlny začali pracovat na odčerpávání vody se zatopených sklepů. Následující den se nesl v pokračování likvidace škod, odstranění nánosů bahna z nemovitostí a komunikací. Do lokality byly dovezeny velkoobjemové konteinery fa. Marius Pedersen. Obec přizvala společnost Sazeko s.r.o. k pročištění kanalizačního řádu, iniciovala vyčištění zanesených příkop SSMSK a SŽDC. Poděkování patří především obětavým členům SDH Štítina a panu Miloši Zíkovi za pomoc při odstranění následků této bleskové povodně. K dalším krokům, které nyní obec pokusí iniciovat, bude **řešení situace do budoucna**. Po domluvě se zastupiteli bude osloven projektant s žádostí o návrh případných protipovodňových opatření.

starosta - Ing. Radek Malohlava

Ze společenského života

Naši jubilanti. Svá životní jubilea oslavili tito naši spoluobčané:

75 let	80 let	85 let
Věra Benková Marie Dominiková Jaroslav Dominik Jiřina Lacková	Miloš Onderka Heinz Lehnert	Jan Věntus

Marie a Jaroslav Dominikovi

Heinz Lehnert

Všem oslavencům přejeme hodně zdraví, štěstí a spokojenosti.

Společenská rubrika

V úterý 26. září byla po divadelním představení úspěšné hry "Proč muži neposlouchají a ženy neumí číst v mapách", která byla po několikáté odehrána v zaplněném sále základní školy ve Štítině, předána herci a režisérovi Ondřeji Bendovi bronzová pamětní medaile generála Heliodora Píky za přínos v oblasti ochotnického divadla.

redakce - Martina Slaninová, foto autorka

Režisér Ondřej Benda

Základní škola Štítina

První zářijové pondělí bylo pro všechny žáky i pedagogy ve znamení nových začátků. Vstup do nového školního roku prožívali především prvňáčci. Letos jich pan ředitel na školním dvoře přivítal 23. A nejen jim, ale i všem ostatním dětem, popřál společně s panem starostou Radkem Malohlavou a mokrolazeckým panem místostarostou Radovanem Římanem úspěšný start. Mezi **305 žáky** naší školy už chyběli bývalí deváťáci, kteří v červnu „vylétli z našeho hnízda“ a odstartovali novou etapu svého života. Držíme jim palce! Během letních prázdnin byla naše škola zvelebována. K větším akcím patřila výměna nevyhovujícího osvětlení za ekologičtější LED svítidla, a to na všech chodbách. Dále proběhla celková rekonstrukce podlahové krytiny v tělocvičně. Ta původní byla již zcela nevyhovující, ve velmi špatném stavu. Novou podlahu určitě ocení nejen učitelé a žáci, ale i všichni sportovní nadšenci, kteří si tělocvičnu pronajímají. V září nás kromě školních činností souvisejících s celkovou aklimatizací čekalo i několik akcí. V prvním týdnu se všichni žáci se svými učiteli v rámci adaptace a stmelování třídního kolektivu vypravili do okolní přírody. Cíle výletů se různily – okolí kravařského zámku, novosedlický les, Stříbrné jezero v Opavě… Spojovalo je však nádherné slunné počasí, které umocnilo celkovou pohodovou atmosféru a radost ze společně stráveného času venku. 14. září proběhla ve spoluprácis 53. plukem průzkumu a elektronického boje generála H. Píky již tradiční charitativní akce s názvem Pomáháme sportem. Letošní ročník a jeho výtěžek byl věnován Františku Vaňkovi, výsadkáři, který musel závazek v armádě ukončit kvůli velmi vážné nemoci. Závodu na 7 km se účastnilo 9 týmů vojáků. Ti si v dobročinném duchu poměřili síly v 10 disciplínách. Naši čtvrťáci připravili pro vítěze dárek – kalendáře s vlastními obrázky. Všichni žáci se na Tatranu účastnili ukázek techniky 53. pluku, prezentace Policie ČR, Vězeňské služby, Celní správy a Hasičského záchranného sboru. Celkem se díky této akci podařilo vybrat částku převyšující třicet tisíc korun. Ještě jednou děkujeme všem účastníkům závodu, organizátorům a sponzorům za jejich podporu. Naše spolupráce s 53. plukem pokračovala i 22. září, kdy jsme za pomoci vojáků uspořádali branný závod pro žáky druhého stupně. Pětičlenná družstva soutěžila na tříkilometrové trati v 7 disciplínách (střelba ze vzduchovky, spojovací cvičení, paměťový test, chemická příprava, hod granátem na cíl, zdravověda a lanová dráha). Ve volném čase si navíc závodníci mohli prohlédnout dvě přistavené sanitky. Se záchranáři absolvovali přednášku a nácvik první pomoci. Při samotném vyhodnocování závodu se sčítaly body

za celkový čas a body získané při plnění jednotlivých disciplín. Kromě fyzické výzvy šlo i o zkoušku spolupráce, protože v náročných situacích se právě spojenectví mezi dětmi stalo klíčovým prvkem úspěchu. Všichni žáci šli do závodu naplno a podali skvělé výkony. Tleskáme! Stupně vítězů jsou ale bohužel jen tři… Na prvním místě se umístilo družstvo 7. A ve složení Magdaléna Cionová, Jan Hajduk, Šimon Heinrich, Filip Kupka a Nela Němcová. Druhé místo patřilo žákům 6. A Jonáši Bubelovi, Patriku Kalužovi, Alžbětě Lykové, Editě Pawlorkové a Jakubu Zurkovi. Třetí příčku obsadil tým z 9. A – Radim Bunček, Lukáš Dominik, Eliška Drápelová, Sofie Strýčková a Adéla Žídková. Sláva a gratulace vítězům, čest poraženým! Když sportovní nadšení spojíte navíc s něčím užitečným, dostanete Joy Run. Možná jste již o tomto netradičním běžeckém závodě slyšeli. Hlavní myšlenkou Joy Runu je začlenit handicapované děti a mladé lidi mezi zdravé vrstevníky. V sobotu 16. září proběhl v Městských sadech v Opavě již 6. ročník. A naši žáci a pedagogové opět nechyběli na trati. Udělali tak radost nejen sobě, ale také svým handicapovaným kamarádům, kteří se odreagovali a užili si po boku zdravých závodníků pocity štěstí a dobré nálady. Cílem závodu totiž není vyhrát, ale pobavit se. A to se povedlo. Děkujeme všem zúčastněným žákům a jejich rodičům za pomoc, podporu a aktivní účast v závodě. Čas rychle letí a už tu máme říjen… 31. 10. pořádáme od 16 hodin na hasičském hřišti Strašidelnou show. Děti se mohou těšit na různé disciplíny se strašidly, hokusy pokusy, halloweenské mňamky nebo strašidelnou stezku, kterou už si pro ně chystají natěšení deváťáci. Více ale prozrazovat nebudeme… Přijďte! Jste srdečně zváni. Už s předstihem Vás rovněž zveme na naše tradiční vánoční trhy, které letos uspořádáme v obecním parčíku, a to v sobotu 2. prosince. Vánočně Vás naladí vystoupení našich žáků a stánky s jejich výrobky. Společně si zazpíváme koledy a rozsvítíme obecní vánoční stromek. Do jedné ruky pak dobrý mok na zahřátí, do druhé dobrotu, a Vánoce mohou pomalu začít.

ZŠ Martina Klimešová, foto archiv ZŠ

Pivní slavnosti

Po náročných přípravách a nekonečném ochutnávání zlatavého moku, které každý rok berou pořadatelé velice vážně a zodpovědně, se 8. a 9. září brány štítinského pivovaru znovu otevřely v srdci naší obce. Letní počasí přálo návštěvníkům i pořadatelům a dodalo celé akci tu pravou atmosféru. Letošní ročník pivních slavností byl opět výjimečný. Paní Zdenka Tomková, která v minulém roce představila detailní model štítinského pivovaru, letos přivedla k životu vzpomínky na již zaniklou hospodu u Stuchlíka. Její prezentace byla mistrovským dílem, které nás všechny vrátilo zpět do doby, kdy hospoda u Stuchlíka byla centrem společenského života v naší obci. V pátek večer se atmosféra naplnila tóny folkové skupiny Tamburáši, která svými písněmi rozezpívala všechny návštěvníky. Před nimi se ještě představily členky souboru Tatranky se svým vystoupením. Sobotní program vyplnil dětský soubor Malá Bejatka, malování na obličej a kolotoče. A jaké by to byly pivní slavnosti bez pravé rockové hudby? V sobotu kapela Majzlík připomněla, že k lahodnému pivu prostě dobrý rock patří. A samozřejmě, jaké by to byly pivní slavnosti bez lahodného piva? Letos jsme měli k dispozici 15 druhů piv regionálních pivovarů, které doprovázely výtečné pokrmy - od vepřových žeber pečených na bukovém dřevě, přes lososa na salátu až po krutí špízy a výtečnou vepřovou kýtu, vše připravené našimi talentovanými kuchaři. Již nyní se těšíme na příští rok, kdy pro vás chystáme něco mimořádného. Bude to jubilejní 10. ročník našich pivních slavností a věřte, že to bude stát zato! Děkujeme všem návštěvníkům, dobrovolníkům, štítinským hasičům a štítinským mládencům, obci Štítina za to, že přispěli k úspěchu letošního ročníku. Těšíme se na setkání s vámi příští rok.

Na zdraví!

Za realizační tým Radek Trunčík, Jiří Zdrálek a Lukáš Pavelek.

42. ročník Posvícenského hasiče

Ze Slezska do světových moří

MORITZ SACHS VON HELLENAU

Pro muže, o němž si povyprávíme nyní, se horizont jeho rodného kraje nalézal příliš blízko obloze.

Z kopcovitého Jesenicka tak záhy odešel do velkého světa, kde se jeho celoživotním osudem stala vrtošivá hladina světových moří a oceánů, na níž prožil značnou část svého dlouhého života. Pod červeno-bílo-červeným námořním praporem se plavil více než čtyři desetiletí a ke konci kariéry patřil k nejvýraznějším a nejrespektovanějším personám staré c. a k. maríny. Oblíbený v řadách posádky stejně jako u císařského páru, klidný i v těch nejsložitějších situacích, čestný a spravedlivý. Tak v paměti současníků zůstal zapsán **kapitán Moritz Sachs.** Narodil se 13. října 1844 ve Štítině (něm. Stettin), kde toho času jeho otec Josef působil jako vrchní úředník (něm. Oberamtmann) ve službách řádu německých rytířů. Když byla roku 1849 císařským nařízením zrušena panství a jako správní jednotky je nahradily okresy, do čela okresního hejtmanství jesenického (tehdy frývaldovského) byl jmenován právě Josef Sachs. Celá rodina tak přesídlila do Jeseníku, kde malý Moritz navštěvoval obecnou školu, poté nastoupil na vyšší reálku v Opavě. Ve stopách svého otce se ale nevydal, podobně jako jeho staršího bratra Wilhelma jej totiž zlákala magická vidina exotických dálav a pocit svobody, jaký umí poskytnout jen nekonečné moře – rozhodl se vstoupit do maríny. Prvního květnového dne roku 1861 tak nastoupil na prestižní námořní akademii v Rijece (k. k. Marine-Akademie in Fiume), jedinou vzdělávací instituci v monarchii určenou pro budoucí námořní důstojníky.

Fotografie kapitána Moritze Sachse vyhotovená prestižním ateliérem Carla Pietznera

Nejlepší školou je odedávna praxe, a tak byl sedmnáctiletý kadet Sachs coby námořní elév I. třídy (See-Eleve) ihned naloděn na škuner Arethusa, další plavidla následovala. Počátkem října téhož roku pak po pěti měsících strávených intenzivním výcvikem na moři povýšil na námořního kadeta (Seekadett). Sachsova přičinlivost a očividný silný vztah ke zvolenému povolání (ve volných chvílích se intenzivně vzdělával) přirozeně neunikl příslušníkům velicího sboru, kteří jej roku 1863 popsali jako „vážného, klidného a dobromyslného“ mladíka s mužným charakterem, jenž pro službu námořníka disponuje těmi nejlepšími teoretickými i praktickými znalostmi. Povýšení tak na sebe nenechala dlouho čekat. Počátkem roku 1866 byl jmenován důstojníkem roty (Kompanie-Offizier), v létě pak strážním důstojníkem (Wachoffizier) na fregatě Donau plavící se v krétských vodách. V roce 1871 se stal adjutantem, tedy asistentem velícího důstojníka, a o dvě léta později již sám mladé elévy vyučoval umění manévrování pod plachtami fregaty Novara (jedná se mimochodem o loď, která roku 1864 přivezla arcivévodu Maxmiliána do Mexika a po vykonání rozsudku smrti přeplavila jeho tělo zpět do Evropy). Hodnocení nadřízených nešetřila chválou ani v dalších letech, Sachse popisovali jako způsobného a vzdělaného muže s výtečnými vedoucími schopnostmi. Podle dochovaných záznamů hovořil kromě rodné němčiny velice dobře anglicky a domluvil se rovněž italsky a francouzsky. Zvládnout se mu nepodařilo pouze jazyk ilyrský, tj. chorvatštinu.

Díky vysokému stupni odborné kvalifikace a reprezentativnímu vystupování byl v roce 1880 doporučen k povýšení do vyšších námořních funkcí. Poté, co se v únoru roku 1881 na parní císařské jachtě Miramar zúčastnil cesty korunního prince Rudolfa do Orientu a následně působil např. na pancéřové fregatě Habsburg, podnikl od srpna roku 1885 do dubna roku následujícího svou první zaoceánskou plavbu, a to na obrněné korvetě Zrinyi, kde, již jako první důstojník (Gesamtdetailoffizier), sloužil pod velením zkušeného kapitána Vinzenze von Rosenzweig. Sám pak střídavě velel parníku Pola. Skutečně úctyhodného vyznamenání se Sachsovi dostalo v říjnu roku 1888, když se na základě doporučení námořnictva stal vůbec prvním pobočníkem (Flügeladjutant) císaře Františka Josefa I. z řad maríny. Dle pramenů si v této zodpovědné funkci vedl opět skvěle. Stanul-li Sachs občas na pevné zemi, mířily jeho kroky velice často do Jeseníku, kde jeho otec působil v letech 1870–1885 jako starosta. Chvíle volna zde trávil v širokém rodinném kruhu, nad nímž bděla starostlivá matka Antonie, a setkával se i se starými přáteli a známými, kteří tohoto světoběžníka jistě zasypávali přívalem otázek týkajících se jeho dalekých cest. Když počátkem června roku 1892 přijel do města na měsíční lázeňský pobyt arcivévoda Evžen Habsburský, pozdější velmistr řádu německých rytířů, za jeho pobočníka nemohl být zvolen nikdo vhodnější než právě Moritz Sachs, který doprovázel vzácného hosta na jeho toulkách městem i okolím a coby příslušník armády dbal o arcivévodovo bezpečí. Arcivévodu zavedl např. do místní nemocnice, školních zařízení i k sestrám voršilkám. Zdali si mořský vlk také vyšlápl k Jiřího chatě na Šeráku, kam se 11. června Evžen vydal, nevíme, je to však velice pravděpodobné.

Moritz Sachs (vpravo v buřince) jako jeden ze členů družiny mladého arcivévody Evžena při jeho návštěvě Jeseníku

Když pak Moritz Sachs v srpnu Jeseník opouštěl, věděl, že se na rodnou hroudu delší čas nepodívá. Čekal jej totiž pomyslný vrchol jeho námořnické kariéry – byl pověřen velením transatlantické plavby lodi Saida. Na sklonku 19. století měla podunajská monarchie vybudovánu již poměrně významnou flotilu, která stále častěji opouštěla Gibraltarský nebo Suezský průplav a mířila do oceánů. Vídeň samozřejmě nechtěla konkurovat Londýnu ani Madridu, účelem plaveb bylo především navázání či upevnění obchodních a diplomatických vztahů. Tyto poutě dále měly doplnit rakouská muzea o vzácné sbírkové předměty a v neposlední řadě se jednalo o neocenitelnou zkušenost pro začínající námořníky, jejichž houževnatost prověřilo máloco tak dobře jako měsíce strávené na palubě. Přesně tyto cíle chtěla naplnit i plánovaná pouť fregaty Saida, bytelného plavidla, vyrobeného v Pule mezi lety 1876–1879, jehož rozměry činily 71 metrů na délku a 13 na šířku, pohon pak zajišťovaly plachty i parní kotle. Po několikatýdenních přípravách, prvního zářijového dne, vydal kapitán Sachs rozkaz k vyplutí a loď s 368 muži na palubě se z Puly

vydala vstříc rozmarům boha Poseidona. Nelze než děkovat historické prozřetelnosti, že jedním ze členů posádky se stal rovněž čtyřiadvacetiletý důstojník Miklós Horthy, v letech 1920–1944 kontroverzní regent Maďarského království, který plavbu Saidy později zevrubně popsal ve svých memoárech.

Šroubová korveta Saida, postavená v letech 1876–1879 v Pule. (zdroj: Naval History and Heritage Command)

Přestože je zapotřebí číst toto dílo se značnou dávkou opatrnosti na překrucování faktů a radikální stanoviska, v rovině vzpomínek na dobrodružnou pouť roku 1892 se jedná o zdroj nanejvýš cenný. Za příznivého větru loď zanedlouho dorazila do egyptského přístavního města Port Said. V zemi faraonů navštívila část posádky pyramidy, výstavné mešity i muzea. Poté, co nakrátko zakotvili v Bombaji, zamířili do Kalkaty, kde se kapitánovi a důstojníkům dostalo slavnostního přijetí od místokrále, v Singapuru zase od samotného sultána. Po Jávě a Jakartě je přivítal australský přístav Albany. O nabitém programu na nejmenším kontinentu svědčí řada článků v dobovém tisku – jaro 1893 prožil kapitán Sachs (často spolu se svými důstojníky) na nesčetných oslavách, plesech, audiencích, exkurzích a prohlídkách pamětihodností. Např. 26. května absolvoval audienci u melbournského arcibiskupa Thomase Carra, o pár dní později se zúčastnil slavnostní večeře u guvernéra, s princemz Lichtenštejnu se vypravil na výlet do dolů v Malmsbury. Spolu s důstojníky pak Sachs navštívil město Bendigo, proslulé bohatými nalezišti zlata. Na zpáteční cestě zavítali na vinici Tooronga při říčce Emu Creek. Jak referují periodika Bendigo Advertiser a Bendigo Independent ze 14. června, špatné počasí nedovolilo návštěvu celé vinice, a rakouští námořníci se tak museli spokojit pouze s ukázkou výrobního procesu a ochutnávkou vín ve sklepích. O tom, že odtud (po mnoha hodinách) odjížděli navýsost spokojeni, svědčí slova mnohých důstojníků, kteří slíbili Bendigo znovu navštívit hned další sobotu.

Po týdnech oficialit a radovánek Saida australské břehy opustila a postupně zavítala do novozélandského přístavu v Aucklandu, na Novou Kaledonii a Šalamounovy ostrovy, kam přivezli barona Alberta Foullon-Norbecka, hledajícího zlato a nikl (o tři roky později padne tento významný geolog za oběť místním kanibalům). Poslední větší zastávkou se stalo Borneo, odkud Suezským průplavem zamířili domů. Přístav v Pule je přivítal 21. května 1894. Přestože „plavbu nelze považovat za nic jiného než za sebou sled loveckých výprav, recepcí a prohlídek památek," jak psal Horthy, on sám na ni vzpomínal jako na jeden z nejkrásnějších zážitků svého života, čímž jistě vyjádřil pocity i většiny posádky. Dvouletá pouť napříč oceány se ve všech směrech vydařila, což Jeho císařská Výsost náležitě ocenila – ještě téhož roku byl Sachsovi udělen řád železné koruny III. třídy. Kapitán si tak na uniformu mohl hrdě připnout další z množství řádů, které za svou kariéru

obdržel (byl mimo jiné nositelem perského řádu lva a slunce, řádu rumunské hvězdy či saského Albrechtova řádu). V osobním životě jej rovněž čekalo štěstí, když se coby dlouholetý starý mládenec v padesáti letech oženil – na počátku prosince roku 1894 pojal ve štýrském Hradci za choť o šestnáct let mladší Helenu Frossard, dceru význačného c. k. polního maršála Josefa Pelikana von Plauenwald.

Dle pramenů zůstalo manželství bezdětné. O necelý měsíc později byl pak Sachs slavnostně povýšen do šlechtického stavu s predikátem von Hellenau. V následujících letech působil jako velitel několika válečných i liniových plavidel, zároveň vedl výcvik posádky. Další z poct se mu dostalo v lednu roku 1897, kdy byl pověřen velením jachty Miramar, plavidla patřícího císařovně Alžbětě, která na tomto skvostně a moderně zařízeném trojstěžníku podnikala četné cesty po Středozemním moři. Závěr své bohaté kariéry pak Sachs symbolicky zakončil na půdě své alma mater, námořní akademie v Rijece, jejíž vedení v srpnu roku 1900 (již jako kontradmirál) převzal. O čtyři léta později byl jmenován viceadmirálem a v roce 1905 odešel, s prestižním rytířským křížem Leopoldova řádu na hrudi, do zasloužené penze. Po několika měsících v Malé Asii a bezmála dvouletém pobytu v řecké Janině zakotvil s manželkou ve Štýrském Hradci, odkud pravidelně zajížděli odpočívat do pohádkové štýrské vesničky Gstatterboden. Zdravotní důvody pak Sachse donutily trávit šest měsíců ročně v přístavním městě Lovran na istrijském pobřeží, kde také zemřel. Na svou poslední plavbu se kapitán Moritz Sachs vydal 11. ledna 1933 v požehnaných devětaosmdesáti letech. V očích těch, kteří měli tu čest plavit se pod jeho velením, neodešel jen – slovy kapitána Bruna Dittricha – „vznešený člověk s rytířskou a srdečnou povahou," ale spolu s ním zašla někdejší sláva c. k. námořnictva zase o něco níže za pomyslný obzor dějin.

Viceadmirál Sachs von Hellenau ve výslužbě. Snímek vytvořil fotoateliér Leopolda Budeho ve štýrském Hradci

autor článku: Matěj Matela
Základem textu je článek publikovaný ve Vlastivědných listech Slezska 1–2/2021, s. 39–41. 223

https://de.wikipedia.org/wiki/Moritz_Johann_Sachs_von_Hellenau

Pamětní medaile vyražená na počest transoceánské plavby lodi Saida.

1973 NÁRODOPISNÝ SOUBOR BEJATKA ŠTÍTINA 2023

Něchajče robotu na inšu sobotu a ...

PŘIČČE POSEDŽEČ

sobota 21. října 2023 od 16 hodin
v sále ZŠ Štítina

Národopisný soubor Bejatka a Muzikanči Vás u příležitosti oslav 50. výročí souboru zvou k posezení s vínkem, hudbou, slezskými písněmi, tancem a povědanim...

Degustace a prodej moravských vín, domácích koláčů a občerstvení.

VSTUPNÉ DOBROVOLNÉ.
Akci podporuje Obec Štítina.

Těší se na Vás členové souboru Bejatka.

OBEC ŠTÍTINA
VÁS SRDEČNĚ ZVE NA
LAMPIONOVÝ PRŮVOD
VE ČTVRTEK 16. LISTOPADU 2023
U PŘÍLEŽITOSTI STÁTNÍHO SVÁTKU
DNE BOJE ZA SVOBODU A DEMOKRACII
V 17:30 HODIN OD OBECNÍHO ÚŘADU ŠTÍTINA
PŮJDEME K POMNÍKU OBĚTEM 1. SVĚTOVÉ VÁLKY

Pozvánka pro seniory na divadelní muzikál

OLIVER

Vážení spoluobčané, obec Štítina ve spolupráci s Moravskoslezským krajem Vás srdečně zve na divadelní představení do Divadla Jiřího Myrona, které se uskuteční ve středu **22. 11. 2023**.

Odjezd v **17:15 hodin** z točny u nádraží ve Štítině.

Mnoha cenami ověnčená muzikálová adaptace slavného románu Charlese Dickense Oliver Twist se od své světové premiéry v roce 1960 dostává na česká jeviště teprve podruhé. Jeden z celosvětově nejoblíbenějších klasických muzikálů, plný populárních a dodnes hraných melodií. Nechte se přenést do ulic viktoriánského Londýna a prožijte s Oliverem jeho svízelnou cestu za nalezením rodinné lásky a bezpečí.

Zájemci se mohou hlásit do 10. 11. 2023, a to na telefonu 774 961 618, nebo osobně na obecním úřadě. Rezervační poplatek činí 50 Kč. V zájezdu je zahrnuta autobusová doprava a vstupné. Tato akce je finančně podpořena dotací z Moravskoslezského kraje v rámci Programu na podporu zdravého stárnutí v Moravskoslezském kraji.

Těší se na Vás Ing. Radek Malohlava a Mgr. Martina Slaninová

Připravované kulturní a sportovní akce

21. 10. 2023 - Přičče posedžeč - (sál ZŠ)
22. 10. 2023 - Svatohubertská troubená mše (kaple Nové Sedlice)
10. - 12. 11. 2023 - Husí hody - Restaurace Tatranka
16. 11. 2023 - Lampionový průvod
25. 11. 2023 - Katarinská zelňačka - Restaurace Tatranka
2. 12. 2023 - Žákovský halový turnaj- Mikuláš (tělocvična ZŠ)
2. 12. 2023 - Rozsvícení vánočního stromu s vánočními trhy (parčík)
16. 12. 2023 - Žákovský halový turnaj- Vánoční (tělocvična ZŠ)
3. 12., 10. 12., 17. 12. 2023 - Adventní setkání u punče a bramboráku (Restaurace Tatranka)

173. Mládenecká

Výzva dopisovatelům, chcete i Vy přispět k bohatšímu obsahu našeho zpravodaje? Pokud ano, zašlete své příspěvky, nápady a podněty na e-mail: mistostarosta@stitina.cz, příp. je doručte v zalepené obálce označené textem „**ZPRAVODAJ**" do poštovní schránky obecního úřadu. Prosíme zejména členy sdružení, spolků, klubů a pořadatele akcí, aby poskytovali informace o svých aktivitách. Děkujeme.

ŠTÍTINSKÝ ZPRAVODAJ vydává obecní úřad Obce Štítina, se sídlem Hlavní 68, 747 91 Štítina, IČ: 00300764. Zpravodaj je registrován u Ministerstva kultury pod evidenčním číslem MK ČR E22066. Periodický tisk územně - samosprávného celku. Redakční rada - *Martina Slaninová* (e-mail: mistostarosta@stitina.cz), *Michaela Kupková* a *Markéta Rádková*. Gramatická úprava - *Marie Dominiková*. Typografie a design - *David Závěšický*. Náklad: 450 výtisků.